

समुद्र

तिदीपदादानलदीपहारि
कफामयभ्रान्तिविरोधकारि ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

समुद्रफेनः, पुं, (समुद्रस्य फेनः ।) खनामख्यात-
द्रव्यम् । तत्पर्यायः । फेनः २ अश्विकफः ३
अश्ववजमजः ४ । इति रत्नमाला ॥ हिण्डीरः ५।
इत्यमरः । २।६।१०५॥ समुद्रकफः ६ जलहासः
७ फेनकः ८ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ समुद्रफेनम्
९ फेनम् १० वाहिफेनम् ११ पयोधिजम् १२
सुफेनम् १३ अश्विहिण्डीरम् १४ सामुद्रम् १५।
अस्य गुणाः । शिशिरत्वम् । कषायत्वम् ।
नेत्ररोगकफकण्ठामयारुचिकर्णरोगनाशित्वञ्च
इति राजनिर्घण्टः ॥ अत्रि च ।

“समुद्रफेनश्चक्षुष्यो लेखनः शीतलश्च सः ।
कषायो विषापित्तघ्नः कर्णरुक्कफहृत्क्षयः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

समुद्रमेखला, स्त्री, (समुद्रः मेखलेव यस्याः ।)
पृथिवी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

समुद्रयात्रा, स्त्री (समुद्रे यात्रा गमनम् ।)
समुद्रगमनम् । (यथा, हरिवंशे । १४५ । ४ ।
“हारवत्यां निवसतो विष्णोरतुल्यतेजसः ।
समुद्रयात्रा सम्भासा तीर्थं पिण्डारके नृप ॥”)
कलियुगे तन्निषेधो यथा --
“समुद्रयात्रास्त्रीकारः कमण्डलुविधारणम् ।”
इत्युपक्रमः ।

“इमान् धर्मान् कलियुगं वर्णानाहुर्मनी-
षिणः ॥”

इत्युदाहृतत्वे उक्तवान् ॥

समुद्रयानं, स्त्री, (समुद्रस्य यानम् ।) पोतम् ।
जाहाज इति भाषा । यथा—

“पुनस्तत्रैव गमने वणिग्भावे मतिर्गता ।
समुद्रयाने रत्नानि महामौल्यानि साधुभिः ।
रत्नपारीचकैः सार्धमानयिष्ये बहूनि च ॥
एवं निश्चिन्त्य मनसा महासार्धपुरःसरः ।
समुद्रयात्रिभिर्लोकैः संविदं सूच्य निर्गतः ॥”
इत्युपक्रमः ।

“युक्तेन सह संप्राप्तो महान्तं लवणार्णवम् ।
पोतारूढास्ततः सर्वं पोतवाहैरुपोषिताः ॥”
इति वाराहे गोकर्णमाहात्म्यानामाध्यायः ॥

(समुद्रगमनम् । यथा, मनुः । ८ । १५७ ।
“समुद्रयानकुशला देशकालार्थदर्शिनः ।
स्थापरान्तं तु यां द्विषं सा तत्राधिगमं प्रति ॥”
समुद्रयात्री, [न्] त्रि, (समुद्रे गच्छतीति । गम +
णिनिः ।) समुद्रगामी । यथा, वाराहे ।
“समुद्रयात्रिभिर्लोकैः संविदं सूच्य निर्गतः ॥”
(अस्य निन्दा यथा, मनी । ३ । १५८ ।
“आगारदाहो गरदः कुण्डाशी सीमविक्रयी ।
समुद्रयात्री वन्द्यो च तैलिकः कूटकारकः ॥”

* * *

एतान् विगर्हिनाचारानपाङ्क्तेयान् दिजा-
धमान् ।
द्विजानिप्रवरो विहानुभयत्र विवर्जयेत् ॥”)

समुद्र

समुद्ररमणा, स्त्री, (समुद्रो रमण इव यस्याः ।)
पृथ्वी । इति हलायुधः ॥ (कश्चित् समुद्र-
रसना इति पाठो दृश्यते ॥)

समुद्रलवणं, स्त्री, (समुद्रजातं लवणम् ।) समुद्र-
जलजातलवणम् । करकच लवण इति भाषा ।
तत्पर्यायः । सामुद्रकम् २ सामुद्रम् ३ शिवम् ४
वशिरम् ५ सारोत्यम् ६ अश्वीवम् ७ लवणा-
श्विजम् ८ अस्य गुणाः । लघुत्वम् । हृद्यत्वम् ।
पलितास्रपित्तदत्वम् । विदाहित्वम् । कफवात-
घ्नत्वम् । दौषणत्वम् । रुचिकारित्वञ्च । इति
राजनिर्घण्टः ॥ अत्रि च, भावप्रकाशे ।

“सामुद्रं यत् लवणमश्वीवं वशिरञ्च तत् ।
सामुद्रं मधुरं पाके सतिक्तं मधुरं गुरु ॥
नात्युष्णं दीपनं भेदि अचारमविदाहि च ।
शेषलं वातनुत्तिकमरुचं नातिशीतलम् ॥”
समुद्रवाङ्मः, पुं, (समुद्रस्य वाङ्मः ।) बाडवानसः ।
इति हलायुधः ॥

समुद्रविजयः, पुं, हत्तार्हत्पिता । इति हेमचन्द्रः ॥
समुद्रसुभगा, स्त्री, (समुद्रस्य सुभगा ।) गङ्गा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

समुद्रा, स्त्री, सटी । (सम्यगुद्गतो रोग्नि-
र्वयस्याः ।) शमी । इति राजनिर्घण्टः ॥
समुद्रान्तं, स्त्री, (समुद्रस्य अन्त उत्पत्तिस्थानत्वे-
नास्त्वस्येति । अच् ।) जातीफलम् । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ (समुद्रन्य अन्तम् ।) समुद्र-
तीरम् ॥ (समुद्रः अन्तो यस्येति ।) समुद्रान्त-
विशिष्टे, त्रि । यथा, भागवते । १०।४।३३।

“एतदन्तः समान्नायो योगः सांख्यं मनीषि-
षाम् ।
त्यागस्तपो दमः सर्वं समुद्रान्ता इवापगाः ॥”
समुद्रान्ता, स्त्री, (समुद्रस्य, अन्तः उत्पत्तिस्थान-
त्वेनास्त्वस्या इति । अच् । टाप ।) दुरालभा ।
इत्यमरः । २।४।८२॥ कार्पासी । पृक्का । इति
मेदिनी ॥ यवासः । इति राजनिर्घण्टः ॥

समुद्रास्वरा, स्त्री, (समुद्रः अस्वरमिव यस्याः ।)
पृथिवी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

समुद्रारुः, पुं, (समुद्रं ऋच्छतीति । ऋ + ञण् ।)
कुम्भीरः । सेतुबन्धः । तिमिङ्गिलमन्थः । इति
मेदिनी ॥

समुद्रियः, त्रि, (समुद्रे भव इति । समुद्र +
“समुद्राभ्रादच् ।” ४।४।११८। इति घः ।)

समुद्रभवः । समुद्रसम्बन्धी । (यथा, वाज-
सनेयसंहितायाम् । ११ । ४६ ।
“हृषाग्निं हृषणं भरन्नपां गुभं समुद्रियम् ॥”)
समुद्रौयः, त्रि, समुद्रसम्बन्धी । समुद्रशब्दात् षीय-
प्रत्ययेन गिष्यन्तः ॥

समुद्रनं, स्त्री, (सम् + उन्द + ण्युट्) आर्द्राभावः ।
तत्पर्यायः । तिमः २ स्तमः ३ इत्यमरः । ३।२।२६॥
समुद्रं, त्रि, (सम् + उन्द + ञः) आर्द्रम् । इत्य-
मरः । ३।१।१०५॥

समुद्रतः, त्रि, (सम् + उत् + नम + ञः ।) समु-
द्रतः । स्तम्भभेदः । इति धरणिः ॥

समुद्रतः, त्रि, (सम् + उत् + नम + ञः ।) समु-
द्रतः । स्तम्भभेदः । इति धरणिः ॥

समुद्रतः, त्रि, (सम् + उत् + नम + ञः ।) समु-
द्रतः । स्तम्भभेदः । इति धरणिः ॥

समूहः

समूहतिः, स्त्री, (सम् + उत् + नम + ञिन् ।)
उच्छ्रायः । उत्सेधः । इति जटाधरः ॥ (यथा,
कुमारि । ६ । ६६ ।

“उपपन्नमिदं सर्वमतः परमपि त्वयि ।
मनसः शिखराबाह्वुः सट्टयो ते समुद्रतिः ॥”)

समूहः, त्रि, (सम् + उत् + नम + ञः)। पण्डित-
मन्थः । गर्हितः । इत्यमरः । ३।३।१०३॥ प्रभुः ।
इत्यजयः ॥ समुद्रतः । इति मेदिनी ॥ ऊर्ध्ववहः ।
इति हेमचन्द्रः ॥

समुपजोषं, [म] व्य, (सम् + उप + लुप + अम्)।
आनन्दः । इत्यमरटीकायां रामायणम् । ३ ।
४ । १० ॥ तालव्यशकारादि च ॥

समुपेषिवान्, [स] त्रि, गमनकर्ता । गमन-
विशिष्टः । समुपपूर्वधातोः कसुप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
समुक्तसत्, त्रि, सम्यगुक्तासयुक्तम् । समुत्पूर्वल्स-
धातोः शब्दप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

समुक्लिषन्, [त्] त्रि, (सम् + उत् + क्लिष +
शट् ।) पादादिना भूमिखननकर्ता । यथा,—
तुषारसंघातशिलाः क्षुराशेः
समुक्लिषन् दर्पकसः ककुद्धान् ।
दृष्टः कथञ्चिद्गवयैर्विक्लिषन्-
रसोर्दसिंहध्वजिह्वनाद ॥”

इति कुमारसम्भवे । १ । ५६ ॥

समूढः, त्रि, (सम् + वह + ञः ।) पुञ्जितः ।
(यथा, भावे । १ । ४ ।

“नवानधोऽधो हृहतः पयोधरान्
समूढकपूर्वरपरागपाण्डरम् ॥”
भुम्भः । सद्योजातः । अनुपप्लुतः ।। इति
मेदिनी ॥ दमितः । विवाहितः । इति धरणिः ॥
शोधितः । इति जटाधरः ॥ मूढेन सहि-
नश्च ॥

समूरः, पुं, मृगभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥
समूरः, पुं, मृगविशेषः । इत्यमरः । २ । ५ । ८॥

समूलं, त्रि, मूलैः सह वर्तमानम् । मूलसहि-
तम् । यथा,—

“अधर्मैर्बोधते राजंस्ततो भद्राणि पश्यति ।
ततः सपत्नान् जयति समूहन्तु विनश्यति ॥”
इति महाभारते शान्तिपर्वणि राजधर्म-
युधिष्ठिरं प्रति भौषवाक्यम् ॥

समूहः, पुं, (समूहते इति । सम् + ऊह + ञञ् ।)
अनेकः । तत्पर्यायः । निवहः २ व्यूहः ३

सन्दोहः ४ विमरः ५ व्रजः ६ स्तोमः ७ शोचः
८ निकरः ९ व्रातः १० वारः ११ संघातः १२
सञ्चयः १३ समुदायः १४ समुदयः १५ सम-
वायः १६ चयः १७ गणः १८ संहतिः १९

हन्दम् २० निकुरम्बम् २१ कदम्बकम् २२ ।
इत्यमरः ॥ २।५।३८-४० ॥ पूगः २३ सञ्चयः २४

स्कन्धः २५ निचयः २६ जालम् २७ अग्रम् २८
पटलम् २९ काण्डम् ३० मण्डलम् ३१ चक्रम्

३२ । इति जटाधरः ॥ विस्तरः ३३ उत्-
कारः ३४ समुच्चयः ३५ आकरः ३६ प्रकरः

३७ संघः ३८ प्रचयः ३९ जातम् ४० । इति